

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

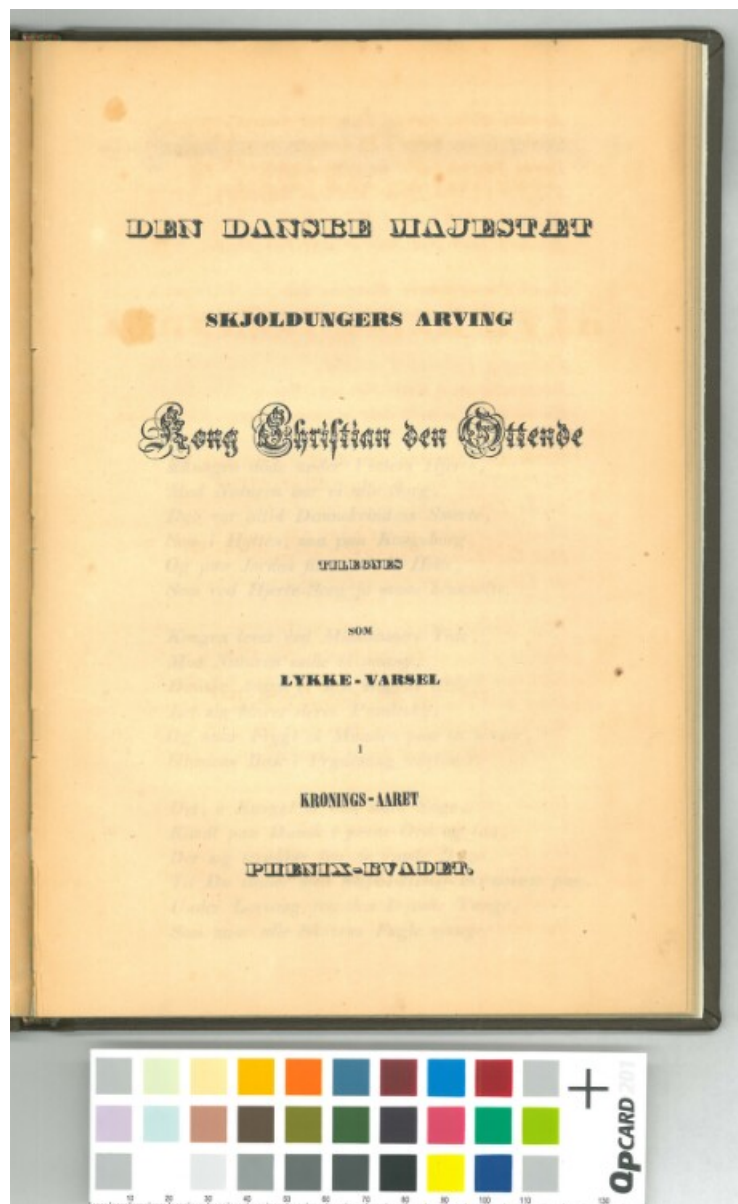
Titel: Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

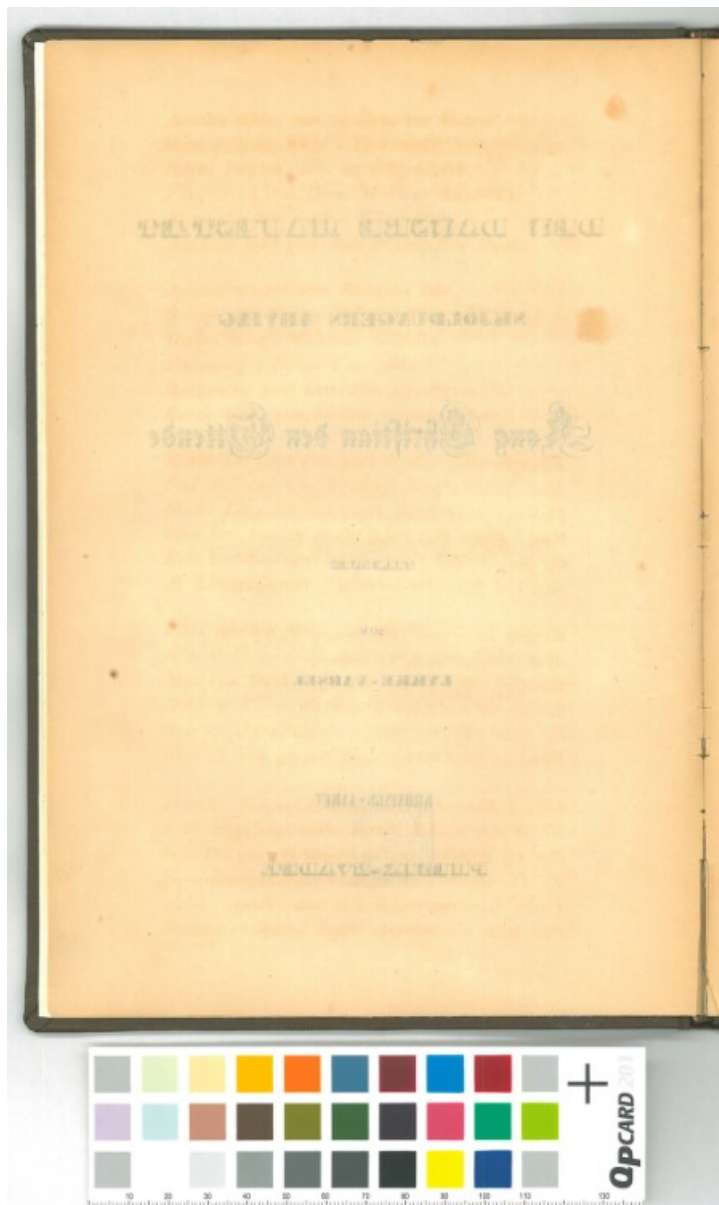
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 3. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm209/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

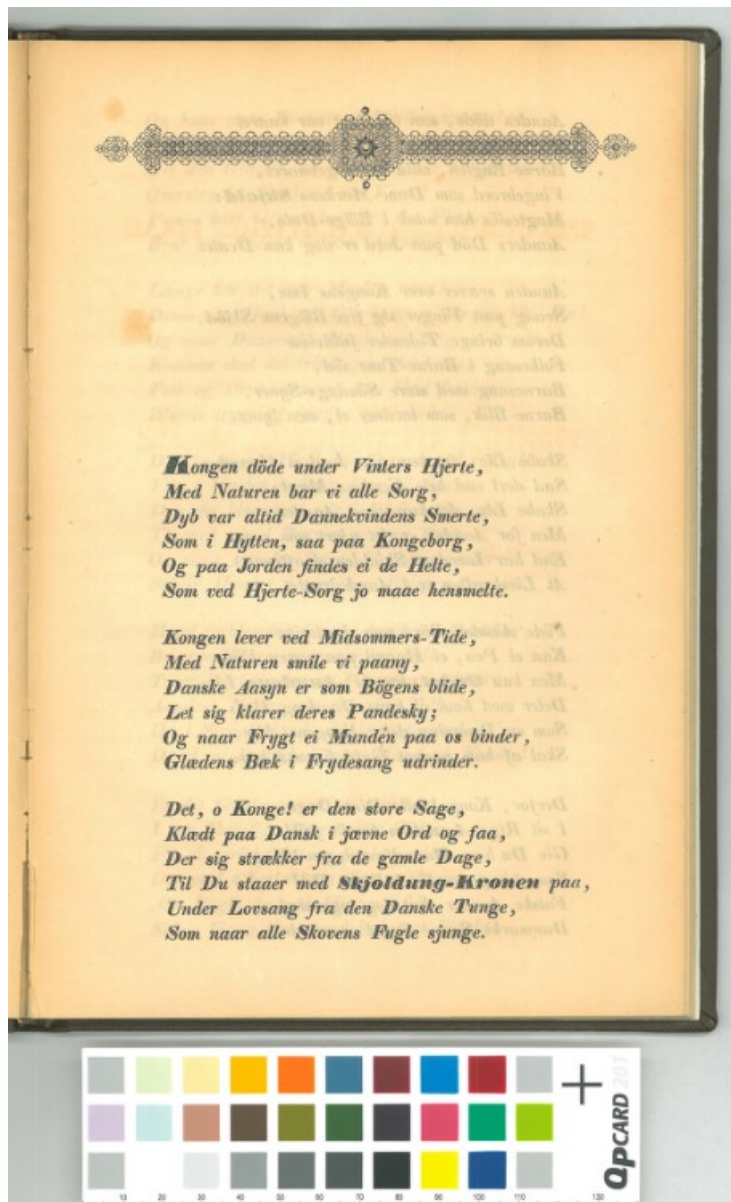
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

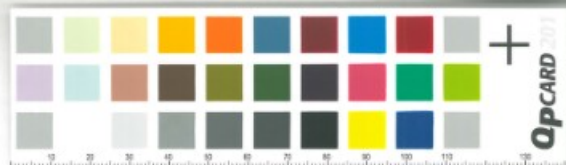
*Aanden döde, som til Drot var kaaret
Over Bøg og Fugl i Hedenold:
Barne-Englen, mild og bølgebaaret,
Vingebreed som Dane-Markens Skjold;
Magtesløs han sank i Bølge-Dale,
Aanders Död paa Jord er dog kun Deale.*

*Aanden svæver over Kongens Isse,
Svang paa Vinger sig fra Bølgens Skiöd,
Derom bringe Tidender fuldvisse
Folkesang i Barne-Tone sød,
Barnesang med store Søndags-Syner,
Barne-Blik, som tordner ei, men lyner.*

*Skabe Liv, det kan paa Jord ei Haanden,
Sad deri end hele Verdens Magt;
Skabe Liv, det kan alene Aanden,
Men for Aanden er det gjort som sagt;
End har Lærdom Skjalden ei afstrættet,
At Livskraften er i Aandedrættet.*

*Föde Aanden Börn paa Jorderige
Kan ei Pen, ei Haand paa nogen Vüs,
Men kun Ordet, som er Aandens Lige,
Deler med ham al hans Daad og Priis,
Som en Dronning deler Kongens Ære,
Skal af ham paasat Guld-Kronen bære.*

*Derfor, Konge! alle Dine Dage
I sit Rige Aanden herske frit!
Giv Du ham Haandfæstningen tilbage,
Som den gaves för i Riget Dii!
Falske Aander skal dog ingensinde
Danmarks Barne-Engel overvinde.*

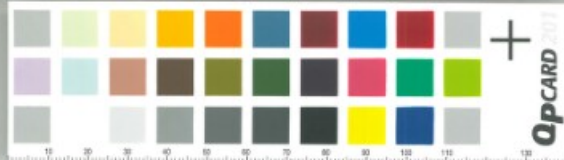
Og hans ægte Dronning, **Modersmaalet**,
Som har trællet nu trehundred Aar,
Giv den Glands, hvormed hun før har straalet,
Overstraalet Norden i sin Vaar!
Pustes bort Gravmulmet fra det Fjerne,
Brat hun tindrer da som Aftenstjerne.

Længe har det over Marken tonet:
Danmarks Haab er, **Christian Fredrik, Du!**
Og naar Danmarks Haab med Dig er kronet,
Kommers skal det trindt paa Jord ihu:
Folk og Drot, som sig paa Gud forlade,
Blunde trygt og vaagne sjæleglade.

Dristig er mit Haab om **Danmarks Lykke**,
Var i Verden mangen Dag til Spot;
Dog det blomstred selv i Dødens Skygge,
Throned mig i Barmen som en Drot,
Og mens Panden fures, Haaret graaner,
Stöder Haab i Luur, saa Frygten daaner.

Hvad forblommet før jeg kvad om **Balder**,
Brustne Græve og opstandne Folk,
Tøner klart nu om en **Phenix-Alder**,
Aandens Nyaar som sin egen Tolk,
Da i Straaleglands sig klart forbinde
Daad og Deilighed, som Mand og Kvinde!

Er det Gyldenaar ei alt oprundet
I vor Folkelige **Fredriks Tid**,
Fik ei, grødefuldt og fuglemundet,
Det med **Christian Konge-Vaaren** blid;
Alle Fugle da med Himlen falde,
Sidste Gang har Aand bedaaet Skjalde.

Dog, hvad Engelen i Danerange
Længe ymled om og nynnede paa,
Før i Skov derom han Skjalde-Sunge
Bød som Nattergale sammen slaae;
Det skal Tiden, naar den gör sit Bedste,
Drøfte vel men klare og stadfæste.

Thi det staaer med Tidens Finger skrevet:
Danmarks Engel er en sanddrø Aand,
Og kun meer sandfærdig er han blevet
I den rene Sandheds Ledebaand,
Som fra Zions Bjerg til Danmarks Slette
Fandt saa myg ei nogen Folke-Vætte.

Danmarks Engel, som med Barne-Finger
Løfted meer end nogen Kæmpe prud,
Slaae kun frit med sine Svanevinger,
Færne ömt vort Modersmaal, sin Brud!
Som et himmelfalden Dronning-Smykke
Skinner over Skoven Danmarks Lykke.

Hil Dig da, **Kong Christian!** med Din Krone,
Med Dit Folk og med Dit Tine-Glar!
Danmarks Aand! sid herlig paa Din Throne!
Modersmaal! gör Loven mild og klar!
Folkesang! udbrød fra alle Munde!
Overstem alt Gny og Glam i Lunde!

—•••••—

